

Εἰς εὐερέλιος Κύριος.

Τὸ ἄνω περίεργον διηγουμένην εἰς φίλον μου εὐφρίεσται.

« — Κ' ἐγὼ, μοι λέγει, ἔρθιος ἐσπέρων τινὰ εἰς τὸ θέατρον (ἐθρικέμεν ἀκόμη ἡ Γαλλικὴ Ἑταιρεία) εἶχον ἐμπρόσμου μικρὸν ἀνθρωπάριον, τοῦ ὁποῖου ἡ κεφαλὴ ἐρθανε μέχρι τῆς κοιλότητος τοῦ στομάχου μου (ὁ φίλος μου εἶπε πολὺ ὑψηλόν). Τὸ ἀνθρωπάριον, ἀπὸ τοῦ ἂν με ὁ ἴσων κατὰ σύμπτωσιν δια τοῦ ἀγκῶνος, ἐστράφη διὰ νὰ ζητήσῃ συγγνώμην, ὅτι εὗρίσκετο πρὸ ἐμοῦ.

— ὦ! Κύριε, τῷ εἶπον, δὲν μ' ἐμποδίζετε ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπω....

Τὴν ἐπικύρην μ' ἐταίρε μάρτυρας προκαλὼν εἰς μονομαχίαν... ἀλλ' ἐξελώθη ζητήσας συγγνώμην.

Αὐτὰ μοι διηγήσατο ὁ εἰφύης φίλος προσθέτων: Πόσα κακὰ μαζὶ ἔφερον αὐταὶ αἱ Γαλλίδες!

— Σας παρακαλῶ, δὲν ἀναθνήσκουσι εἰς τὸ ἱπποδρόμιον; ἔλεγέ ποτε κυρία τις πρὸς τὴν συνοδεύοντάς τὴν νέον, ὅστις τούτην διὰ μέσου τῆς ὁδοῦ ἤγεν· ἐνταῦθα βυθίζοντες κινδυνεύομεν νὰ κατεπλευρωθῶμεν ὑπὸ τῶν φερέτρων. Ἡ δυστυχὴς ἤθελε νὰ ἐλληρίσῃ καὶ τὸ πεζυδύομαιν εἰς ἱπποδρόμιον μετέτρεψε, τὰς δὲ ἀρχὰς εἰς φέρετρα.

— Δικτὶ μειδιάτε; ἔλεγέ ποτὲ τις ἐπισκεφθεῖς κυρίαν τινὰ ἀριστοκρατίδα μιν, ἀλλ' εἰς ἄκρον φίλιντον. — Ἀναγινώσκω περίεργόν τι ἀνέκδοτον ἐν τῇ Γαλλικῇ ταύτῃ ἐφημερίδι, πλησιάζατε καὶ θὰ με μυκηθῆτε. — Ἀληθῶς ὁ νέος, ἅμα ἔδριψε τὸ βλέμμα ἐπὶ τῇ ἐφημερίδι, κατελήφθη ὑπὸ σπασμωδικοῦ γέλωτος, ὅχι διότι ἠδυνήθη ν' ἀνέορῃ τὸ ἀνέκδοτον τῆς κυρίας, ἀλλὰ διότι ἡ ἐφημερίς ἀντιστρόφως ἐκρατεῖτο.

— Ἄς εἶμαι πτωχός, ἔλεγέ τις, δὲν μὲ μέλλει διὰ τοῦτο· ἃς ἔχω χρήματα οὐκ νὰ ἐξοδεύω, καὶ μ' εἶναι ἀδιαφορὸν διὰ τὴν πτωχείαν μου.

— Je vous présente ma sœur Elpis. ἔλεγέ ποτε μητέρα τις πρὸς τὴν διευντρίαν τοῦ Περθηνάγωγείου, παρουσιάζουσα τὴν πρεσβυτέραν σύτῃς ἀδελφὴν Ἐλπίδα — Bah! mademoiselle, ἀπεκρίθη ἡ διευντρία, qu'e t-ce que cela va dire? elle pisse! ça ne va pas bien. Ἡ νέα μητέρα ἐκκλώρη ὑπὸ ἐρυθρίματος ἐννοήσκει τὸ ἄσπρον, ὅπερ ἡ λέξις ἐλπίς προφερομένη Γαλλιστὶ ἐμφαίνει.

— Ἄ! τινουττρόπωι, φίλε μου, ἔλεγεν ὁ Δ. πρὸς τὴν Θ. ἔξομεν μερικὸν κέρδι; ἀρχικῶν διακρίσεων ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡμῶν.

— Ἀληθῶς, εἶπεν ὁ Θ. καθύσιν πρῶτον θὰ ἐκτυπώμεν τὰ ἴδια ἡμῶν ἔργα ἐν τῷ συστηθισμένῳ αὐτῷ τυπογραφείῳ καὶ ἰδοὺ ἀμέσως ἐργασίᾳ τακτικῇ.

— Νὰ, γὰρ, γὰρ! ἀπάντησε γελῶν ὁ Δ. πρόσθετος μήπως πᾶσιμα ὅ,τι ἐπαθόν ποτε δύν, οἱ ὅποιοι ἀγοράσαντες βαλάντιον ῥακῆς συντεταρικόι, ἐπαιέοντο πρὸς πώλησιν ταύτας, ἀλλὰ κατ' ὅσον, ὁ εἰς ταύτων εἶχε παντάλαπτον νόμισμα, ἀνθ' οὗτου ἠγόρασαν ἰσχυρὸν ὄσον ῥακῆς, μεταβίβασθέντες οὕτω τῷ νομίσματος εἰς τὴν ἑτέραν τῶν συνεταίρων, ὅστις παρὰ τοῦ συνταίρου τὸ αὐτὸ ἀπῆλθεν οὕτω δὲ κατ' ὅσον, τῷ νομίσματος τοῦ παντκλέπτου μεταβίβασμένου ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ἐνὸς εἰς τῆς τοῦ ἑτέρου, ἡ βαλάντιος ἐκενώθη, ὅταν εἰς τὴν τῆς πωλήσεως τόπον ἀφίκοντο.

Αἶνιγμα.

πρώτων, εἴτε ἄγραυτον ἐνώπιόν σου μ' ἔχαις
ρεύων τόρῳ· καὶ τῇ σκιᾷ ἐπὶ τῇ νυκτὶ τόσκιος
τιγὰ περικατῶ
καὶ δὲ αὐτὸ μὴ τρέχῃ·
ρευτὸν τὸ ὄρος καθιστῶ
ἐπὶ τῆς ὕλης τῆς ὕψους· ἐγὼ ἐπλάσθην πρώτος.
Ἄν ὅμως ἀπορῇ,
λατὼν τὸ μικροσκοπιὸν ἐς τοὺς κόκκους κολλήμενον

τῆς ἁμμου θὰ μ' εὕρῃς.
1' ἐξέλαβες ἀόρατον ἐνῶ τυφλὸς καὶ χεῖνός
πάλιν μὲ θεωρεῖς.

...